

[Glistrup]

de udtalelser har han fremsat masser af gange både offentligt og skriftligt til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg. Derfor er det, jeg ved ikke, om man må bruge ordet citatfusk, hvad hr. Aagaard siger.

Anders Poulsen (V):

Må jeg først sige om det tospand, vi nu har set her, hr. Stavad og hr. Glistrup og deres bemærkninger, som går lidt ud over det lovforslag, vi behandler, at der ikke skal være tvivl om, at regeringspartierne naturligvis er klar over, hvad det er, der er vedtaget. Læg i den forbindelse i øvrigt mærke til, at skatteministeren for et øjeblik siden har givet tilsagn om, at de administrative problemer, der naturligvis er i forbindelse med denne lovgivning, er vi åbne over for og vil gerne se på og vil gerne drøfte.

Dette lovforslag, der er fremsat af SF, kan vi ikke medvirke til fra Venstres side. Vi må afvise lovforslaget, vi må afvise at forhøje bundgrænsen for afgiftsbeløb fra 50 kr. til 500 kr. Disse 500 kr. i afgiftsbeløb svarer jo til lån i størrelsesordenen 18.000-20.000 kr. pr. person, altså oppe i nærheden af 40.000 kr. pr. ægtepar, så hvis vi vedtog dette lovforslag, ville det have en ganske betydelig effekt på den forbrugsbegrænsende virkning, vi jo har tilstræbt med denne lovgivning.

Der kan så i den forbindelse være grund til endnu en gang at fremhæve, at renteaftgiftsloven i sit økonomiske sigte er 100 pct. rigtig og 100 pct. nødvendig. Tiden, der er gået efter vedtagelsen af renteaftgiftsloven og til nu, har jo i øvrigt vist, at det vel er endnu mere nødvendigt at fastholde sigtet om den forbrugsbegrænsende effekt.

Det er klart, som diskussionen også allerede har været inde på, at der er nogle vanskelige teknisk-administrative afgrænsninger i denne lovgivning. Det er ikke særlig let at skrue en sådan lovgivning teknisk rigtigt sammen, og derfor kan der meget vel være behov for at se på nogle af de vanskeligheder, der dukker op i den forbindelse, jævnt igen – og lad mig minde om det – skatteministerens tilsagn om, at vi naturligvis er indstillet på at drøfte den slags ting.

Men der er endnu en gang grund til at fastholde, at der er ikke mulighed for at lempe på det økonomiske i den lovgivning, der er gennemført med renteaftgiftsloven, og på det grundlag må Venstre afvise det forslag, der er fremsat af SF.

Bente Juncker (CD):

Det er jo SF's forslag om den lille bundgrænse, vi her har til debat, og det skal jeg på CD's vegne afvise.

Men det hindrer ikke, at såfremt der kommer forslag frem, som kommer med nogle administrative forenklinger, som ministeren sagde, så vil vi meget gerne være med til at se på det.

Personligt mener jeg også – og det tror jeg også at CD mener – at det er urimeligt, som hr. Stavad lige har sagt, at to huskøbere, der bor side om side, bliver stillet så forskelligt, og hvis der kommer et forslag, så vil vi da gerne være med til at se på, om man kan rette op på det. Det betyder jo ikke – og det hindrer jo ikke – at de bruger pengene til forbrug. Det er bare to familier, der bruger de samme penge for så vidt til det samme, men de står urimelig forskelligt, og det mener jeg godt at man kan gå ind og rette op på.

Glistrup (FP):

Kartoffelpesten vil indgå i fremtidens historiebøger som et af de mange typeeksempler på de to hovedkendetegn ved den firkantede regering: Forløjethed og folkebedrageri.

Denne ufatteligt gode afgift, som drejer sig om en lånemasse på vel brutto 100 mia. kr. ungefær og nettolån på ca. 60 mia. kr., har intet, meget lidt i hvert tilfælde, med forbrugslån at gøre, selv om man har sagt igen og igen og fældet regnskove af træer til at nedfælde på papir, at det her skulle have noget med forbrugslån at gøre. Måske 1 eller ½ pct. af det er forbrugslån, og det kan vi i det forslag, vi har til behandling, simpelt hen se som en af indgangsvinklerne. Hvis bare skatteministeren vil ulejlige sig med at læse i bemærkningerne til lovforslaget, så vil han se bare nogle af de mange eksempler, der viser, at det her er noget, der går ud over fattigmand i Danmark. Det er den landmand, som er gået fallit i 1981 og slæber på en gæld. Det er den, der har kautioneret for en søster, som har vist sig at være for let en pige, og som nu slæber rundt på kautionslånene. Det er den, der har drevet sin virksomhed i anpartsselskaber og har købt anparterne for 10 mio. kr. og derefter skal betale 2 mio. kr. i såkaldte forbrugsrenter.

Forbrugslånene derimod er stort set undtaget. Hvad der er af forbrugslån i Danmark, går stort set overhovedet ikke ind under denne lov. Denne lov er først og fremmest en lov om alt andet end forbrugslån.